

3) Artikel 9 i forordning nr. 1765/1992 og artikel 7 i forordning nr. 1251/1999 skal fortolkes således, at arealer, der ikke længere anvendes til flerårige afgrøder, skal betragtes som værende anvendt til ikke-landbrugsmæssige formål, hvis det er godtgjort, at de ikke anvendes til produktion af andre planter eller dyr.

(¹) EFT C 305 af 7.12.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 16. september 2004

i sag C-382/02, Cimber Air A/S mod Skatteministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 15, nr. 6, 7 og 9 — afgiftsfritagelse for udførsel til steder uden for Fællesskabet — begrebet luftfartøjer, som anvendes af luftfartsselskaber, der hovedsageligt flyver i udenrigstrafik — fritagelse for levering af forsyninger, herunder proviant, til en indenrigsflyvning)

(2004/C 273/06)

(Processprog: dansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-382/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i medfør af artikel 234 EF, indgivet af Vestre Landsret (Danmark) ved kendelse af 9. oktober 2002, indgået til Domstolen den 23. oktober 2002, i sagen: Cimber Air A/S mod Skatteministeriet, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann, J.-P. Puissochet (refererende dommer), J.N. Cunha Rodrigues og N. Colneric; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 16. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Artikel 15, nr. 6, 7 og 9, i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag — skal fortolkes således, at den levering af goder og de tjenesteydelser, der er omhandlet i disse bestemmelser, til fly, der foretager indenrigsflyvninger, men som anvendes af luftfartsselskaber, der mod betaling hovedsageligt flyver i udenrigstrafik, er moms fritaget.

2) Det tilkommer de nationale domstole at vurdere den respektive størrelse af udenrigsandelen af disse selskabers virksomhed og af

deres andel af anden virksomhed end udenrigsvirksomhed. Der kan ved denne vurdering tages hensyn til alle forhold, der giver en indikation af det forholdsmæssige omfang af den pågældende type trafik, bl.a. omsætningen.

(¹) EFT C 7 af 11.1.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 14. september 2004

i sag C-385/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (¹)

(Traktatbrud — direktiv 93/37/EØF — offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbud efter forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse)

(2004/C 273/07)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-385/02, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 28. oktober 2002, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: K. Wiedner og R. Amorosi) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: M. Fiorilli), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer), R. Schintgen og N. Colneric; generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi, den 14. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, navnlig artikel 7, stk. 3, idet Magistrato per il Po di Parma, som var et kontor under det daværende Ministerium for offentlige arbejder (det nuværende Ministerium for infrastruktur og transport), har tildelt kontrakter vedrørende yderligere etaper af arbejderne til færdiggørelse af et opstemningsbassin for bjergstrømmen Parma i Marano (Parma Kommune), anlægs- og færdiggørelsesarbejderne vedrørende et opstemningsbassin for bjergstrømmen Enza og arbejderne vedrørende regulering af vandstanden i bjergstrømmen Terdoppio sydvest for Cerano ved udbud efter forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse, uden at betingelserne herfor var opfyldt.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 323 af 21.12.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 16. september 2004

i sag C-386/02, Josef Baldinger mod Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeits- und Sozialgericht Wien) (¹)

(Fri bevægelighed for personer — erstatning til tidligere krigsfanger — betingelse at være statsborger i den pågældende medlemsstat på tidspunktet for ansøgning om erstatning)

(2004/C 273/08)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-386/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Arbeits- und Sozialgericht Wien (Østrig), ved afgørelse af 22. oktober 2002, registreret på Domstolen den 28. oktober 2002, i sagen: Josef Baldinger mod Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer), R. Schintgen og N. Colneric; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 16. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 39, stk. 2, EF, artikel 4, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, samt artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet skal fortolkes således, at de under omstændigheder som de i hovedsagen relevante ikke er til hinder for nationale bestemmelser, der nægter en ydelse til fordel for tidligere krigsfanger med den begrundelse, at en ansøger på ansøgningstids-

punktet ikke har statsborgerskab i den pågældende medlemsstat, men i en anden medlemsstat.

(¹) EFT C 7 af 11.1.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 16. september 2004

i sag C-396/02, DFDS BV mod Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Rotterdam (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te Amsterdam) (¹)

(Den fælles toldtarif — den kombinerede nomenklatur — toldtarifiering — underposition 8704 10 — »Minitracs« til transport og dumpning af sand, jord og sten forsynet med en sofistikeret tippemekanisme)

(2004/C 273/09)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-396/02, angående en anmodning om en præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Gerechtshof te Amsterdam (Nederlandene) ved afgørelse af 6. november 2002, indgået til Domstolen den 11. november 2002, i sagen DFDS BV mod Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Rotterdam, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af dommerne A. Rosas, som fungerer formand for Tredje Afdeling, R. Schintgen og K. Schieman (refererende dommer), generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitssekretær: R. Grass, den 16. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Den omstændighed, at et køretøj med tippelad er forsynet med en kompliceret, mangesidig og præcis tippfunktion, er ikke til hinder for, at det tariferes som dumper i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i underposition 8704 10 i den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som affattet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 3115/94 af 20. december 1994 og (EF) nr. 3009/95 af 22. december 1995.

(¹) EFT C 7 af 11.1.2003.